

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۰۱/۱۲

شاه ولي ارين

نړيوالې استعماري لوبې

(افغانستان)

لومړۍ برخه

د پورتنۍ سرليک لاندې مقاله کې به د بشري تاريخ، تکامل، د انسانانو پر هڅو، اړتياوو او غوښتنو. د افغانستان پر جيوپوليتيک مو قيعيت، په هيواد کې د نړيوال استعماري ځواکونو دسياسې او دا چې ولې زموږ په هيواد کې جگړه دومره و غزیده لنډه کتنه او شننه تر سره شي.

بشري هڅې:

د بشري تاريخ د پرمختگ په لومړنيو پيړيو کې انسانانو هڅه کوله چې د ژوند د اړتياوو په بسيا کولو سره د طبيعت پر ناخوالو بری و مومي او د لومړني ساده وضعيت نه ځان خلاص د پرمختگ او مدنيت په لور گامونه اوچت کړي، نو ځکه انسانانو د مادي نعمتونو په پيروالي او د توليدي وسايلو په پرمختگ سره بشري ټولني ته د ترقي او پرمختگ پر لور حرکت ورکړ. بشري ټولني ورو- ورو پرمختگ وکړ، ټولنيز نظم جوړ شو او بيا د ټولني د کنترول لپاره تشکيلات او حکومتونه رامنځته شول. له بله پلوه د علم او تکنالوژۍ د پرمختگ سره انسانان وتوانيدل چې داسې وسايل تر لاسه کړي، چې د طبعي پيښو په مقابل کې له ځان نه ساتنه او دفاع وکړي او د طبيعت په ناخوالو غلبه حاصله کړي. څرنگه چې انسانان يو ډول نه دی خلق شوي، ځني قوي، ځني ضعيف، ځني د استعداد لرونکي او ځني يې لږ استعداد لرونکي، نو ځکه د حرکت په بهير کې په ټولنه کې بد لرونه رامنځ ته شول او بشري ټولني په بيلا- بيلو بڼو خپل ټولنيز نظامونه جوړ کړل. د ټولني د تکامل د خاصو شرائطو له کبله انسانان په ټولنيز ژوند کې په بيلا- بيلو بڼو را څرگند شول. ځني غني ځني غريب، ځني عالم او ځني بی علمه، ځني هيواد پالونکي او ځني بي تفاوته، نو ځکه هر دولت مجبور و چې د سياسي نظام په جوړښت کې د ټولني دغه تفاوتونه په نظر کې ونيسي او د هغې مطابق خپل سياستونه جوړ کړي. څرنگه چې په بشري ټولنو کې انسانان او د هغوي تمايلات متفاوت وو، حکومتونه يې هم په متفاوته بڼو جوړ شول او خپلې سياسي تگلارې يې جوړې کړې. د دغو هيوادونو مشرانو د اقتصادي، سياسي او فرهنگي شرائطو په نظر کې نيولو سره خپل سياسي او ټولنيز نظامونه په مختلفو بڼو جوړ کړل. دغو حکومتونو چې ځني يې دموکرات ځني يې استبدادي، ځني يې فدرال، ځني قوي مرکزي حکومتونه او ځني يې ليبرال وو رامنځ ته شول چې د بشري تاريخ په بهير يې لوي تاثير درلود. يو شمېر دولتونه چې د دغو تفاوتونو پر اساس را جوړ شول ټول يو ډول نه وو، ځني دولتونه په دې بريالي شول چې خپل يووالي وساتي، ځواکمن اقتصادي او دفاعي قوت جوړ کړي، نه يوازې د خپل ځان نه دفاع وکړي بلکې په نورو هيوادونو هم يرغل وکړي او هغه د ځان تابع کړي او بيا دومره ځواکمن شي چې په نړۍ کې په نورو هيوادونو واک وچلوي او د زبر ځواک په توگه خپل لور موقف ثابت کړي لکه بریتانيه، فرانسه، هسپانيه، پرتگال، تزاری روسيه او بيا وروسته شوروی اتحاد او امريکا. د يادولو وړ هم ده چې په مقابل کې داسې هيوادونه هم وو، چې د اقتصادي، اجتماعي او فرهنگي پلوه يې پرمختگ و نه شو کولای، خپل ملي يووالي يې ونه شو ساتلي په نفاق اخته شول د ځواکمنو هيوادو د استعمار لاندې واقع شول، خپل استقلال يې له لاسه ورکړ او د نورو غلامان شول. د دغو هيوادونو مثالونه په اسيا، افريقا او لاتيني امريکا کې تر اوسه ليدل کيږي، چې افغانستان هم په دغه ډله کې يادولي شو. د دغو بشري ضد

د پاڼو شميره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په خبر و لولئ

استعماري ځواکونو د واکمنیو د زغولو نور ترخه مثالونه د یونان د مقدوني سکندر، د مغولي چنگيز او نورو نه را پاتې ناڅوالي دي چې د نړۍ بېلا- بېل هیوادونه یې تر اوسه د خورا سترو ستونزو سره لاس او گریوان کړي دي. د نړیوالې دوهمې جګړې وروسته د نړۍ حالت: د دغې جګړې د ختمیدو وروسته د ملګرو ملتونو سازمان جوړ او فعال شو. د بشري حقونو منشور د مستقلو هیوادونو د خود ارادیت حق د هیوادونو تر منځ رسمي پولو ته احترام د نړیوالو قوانینو رعایت په یو بل باندې تیری نه کول د هیوادونو په سیاسي مناسباتو کې متقابل احترام د ټولو هیوادونو له لوري په منل شوو وصولو بدل شول، نو ځکه د نړۍ ستر قدرتونه شوروی او امریکا مجبور وو چې د ملګرو ملتونو له منشور نه اطاعت وکړي. مګر وروسته ولیدل شول چې د کلونو په تیریدلو سره نړیوال نظم د ګواښونو سره مخامخ شو. سره له دې چې په دوه قطبي نړۍ کې نسبي توازن موجود و. یوازې دواړو سترو قدرتونو هڅه کوله چې د نړۍ کمزوري هیوادونه په خپل منځ کې سره وویشي، او کمزوري هیوادونه هم اړ وو، چې د دغو هیوادونو په نړیوالو تشکیلاتو کې داخل او د ځواکمنو هیوادو غوښتنې پر ځان ومني. د شوروی او امریکا شدید نظامي او اقتصادي رقابت د دې علت وګرځید، چې هغوی نړۍ خپل تر منځ وویشي او یو د بل په مقابل کې نظامي پیمانونه جوړ کړي. نو ځکه د امریکا او غربي هیوادو له خوا په ۱۹۴۹ ز کال کې «ناتو» چې مرکز یې بروکسل کې و. «سینټو» د اسیا په جنوب شرق کې په ۱۹۵۴ کال کې او «سنتو» چې مرکز یې بغداد و په ۱۹۵۵ کال کې جوړ شول. همدا ډول بی پرې هیوادونه مجبور شول چې د خپل مستقل سیاست لپاره د بی پرې هیوادونو کنفرانس او غورځنګ جوړ کړي. چې افغانستان هم د دغه کنفرانس موسس غړی و.

افغانستان: افغانستان د اسیا په زړه کې پنځه زره کلن لرغوني تاریخ لري. دغه تاریخ د میلاد نه څو زره کاله د مخه پیل شوي دي. د افغان نوم په لرغوني اریانا کې یو تاریخي نوم دي. ښاغلی ډاکټر خوشنظر پامیرزاد د فردوسي په شاهنامه کې څیړنه کړې ده او هغه اشعار یې را په گوته کړي دي، چې په هغو کې د افغان نوم څو ځله اخیستل شوي دي. هغه داسې دي:

بیک سوی او دشت و چرگاه بود د گر دشت زی هندوان راه بود نشسته در ان دشت بسیار کوچ ز افغان و لاچین و کرد و بلوچ نژادش ز افغان سپاهش هزار همه ناوک انداز و ژوبین گذار نژادش ز اوغان سپاهش بلوچ زهر دست خرگاه بگیرند کوچ با هر یکی لشکری صد هزار سوارو پیاده بلوچان بکار هزاران سوار افغان گروه ز لاچین دلیران بر گرد کوه رستم گفت...

ندارم امشب ایدرز کهن مکز سوی افغان و خرگه زمین بخندید رستم ز گرز گردان که اینست پیکار افغانیان چو بهزاد افغان از او این شغفت بدو گفت کاهریمنت باد جفت همدا ډول په تیر تاریخ کې افغانستان د سترو مدنیتونو مرکز او د اسیا زړه وو. د افغانستان یو شمېر ولایتونه د شاو خوا سیمو لپاره چې اوس مستقل هیوادونه دي، پلازمینه وه. مثلاً بلخ د باختر او اریائی تمدنونو مرکز وو، د غور ولایت فیروزکوه د غوریانو د لوی امپراطور چې تر هند پورې غځیدلی وه د ایران، هند، او ترکستان لپاره مرکز وو. بگرام د کوشانیانو مرکز، کندهار د هو تکیانو او لوی افغانستان مرکز وو، نیمروز د صفاریانو او طاهریانو مرکز وو، چې ایران یې برخه وه. هرات د غور سوری او کرت شاهانو او تیموری گورګانیانو مرکز وو. چې ایران یې برخه وه. بابر هم چې په هند کې د مغولي سلطنت موسس شو، چې د هرات د تیموری گورګانیانو د کورنۍ غړی و. غزنی د غزنویانو مرکز چې هند او ایران دواړه یې د کنترول لاندې وو. د سرپل ولایت چې د ابومسلم خراساني مرکز و، چې د اموی سلسلې نه یې خلافت عباسي سلسلې ته انتقال کړ او داسې نور، زموږ د هیواد په تاریخ کې د افغانستان جوړیدل د هیواد د خلکو د لویو قربانیو او هڅو نتیجه ده. افغانستان زموږ د هیواد د ستر اتل او ملی رهبر احمد شاه بابا چې د پښتنو ابدالی ټبر پوری اړه درلوده، د قربانیو او فداکاریو په نتیجه کې جوړ شوی دی. نهضت نظیف الله «افغانستان او انقلاب» لومړی اونهم مخونه. همدا ډول د افغان د کليمی لرغونتیا د ښاغلي اسد سهاک د لاندې لیکنې په تائید د یادونې وړ بولم.

«مروری به حقایق تاریخ افغانستان نویسنده: اسد سهاک

گر چند ذکر نام افغان در تاریخ های باستان یونان، چین، هند و عرب صورت گرفته است که معنی اسب سوار ماهر و رزمنده را دارد و به تمام ساکنین این سرزمین خطاب شده است و من در سلسله تاریخ قبلا به صورت مفصل آن را توضیح داده ام، ولی این کشف جدید از اهمیت خاص برخوردار است. چونکه برای اولین بار مورخین به اسنادی دست اول از باختر قدیم دستیابی می یابند که در آن از نام افغان ذکر گردیده است در یک کشف اخیر، نام افغان در واقع در چهار سند قطعه ای باختری یافت شده است αβαγανο, αβαγανο آن را به قدیمی ترین گواهینامه نام "افغان" یعنی اواخر قرن ۴ میلادی که مطابق به اواخر دوران کوشانیان است تبدیل می کند. این اسناد تاریخی قدمت نام افغان را تقریباً 1600 سال قبل از امروز نشان میدهد و به نظر نمی رسد

که نام "افغان" از یک کلمه واقعی پشتو تشکیل شده باشد. نام افغان میتواند اصطلاحی باشد که به صورت محلی، یعنی توسط یک مردم دیگر اندو ایرانیان زبان، احتمالاً به عنوان " اسم مستعار" برای همسایگان خود ساخته باشند. بدین لحاظ این یک نام قومی نه بلکه به باشندگان یک جغرافیه بزرگ نسبت داده میشود. بعد از زمان کلاسیک یعنی (post-Hellenistic) ساکنین این سرزمین بیشتر به عنوان "افغان" شناخته می شوند. امروز هم این نام به تمامی مردم شریف افغانستان اطلاق می گیرد و بدون استثنا همه باشندگان افغانستان در جهان به نام افغان شناخته میشوند. این اولین بار است که در چندین سند قطعه ای باختری از اواخر قرن 4 میلادی

نام افغان به عنوان " افغان αβαγανο ~ afgān نوشته شده است که این گواهی تصدیق قدمت آن را می دهد. نوت: من در این قسمت از تبصره اجتناب می ورزم و به این خلاصه میکنم که، این اسناد نه تنها شواهد پرشکوهی از تاریخ باستان کشور عزیز است بلکه سیلی محکمی نیز به روی فرزندان ناخلف این مرز و بوم میبازد که آنها وازه افغان را به قرن هجدهم میلادی مربوط به دوران امپراطوری احمدشاه بابا و حتی یک تعداد دیگر آن را به دوران امیر عبدالرحمن خان نسبت میدهند و می فرمایند که این یک نام تحمیلی است و به واسطه انگلیس ها ساخته و گذاشته شده است و بی شرمانه برای خوشی بادران خارجی خویش از تاریخ کشور خویش و هویت ملی خود انکار می نمایند. تا یک نفر افغان است زنده افغانستان است».

نور بیا